

Arrest

nr. 265 650 van 16 december 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 8 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart Braziliaans staatsburger te zijn, geboren op X 1994 in X te Brazilië. Tot aan uw vertrek uit Brazilië verbleef u in Goiânia. U werd grootgebracht in een religieuze familie. Reeds op jonge leeftijd merkte u op dat u meer interesse had in vrouwelijke zaken en ook liever in hun gezelschap was. U ging hier steeds verder in en besepte na een tijd dat u zich trachtte aan te passen aan de verwachtingen van uw familie, hoewel u wel degelijk besepte homoseksueel te zijn.

Op 14-jarige leeftijd besloot u bij uw broer, die federaal politieagent is, in te trekken. Hoewel u nog naar school ging, werd er van u verwacht dat u zou bijdragen in het huishouden. U combineerde hierop uw middelbare studies en jobs als verkoper in kledingwinkels. Nadat u uw middelbare studies vervolgde, bleef u aan de slag als verkoper. Op school, het openbaar vervoer en op uw werk kreeg u soms te maken met verbale en fysieke agressie omwille van uw geaardheid. Uw broer was goed op de hoogte van uw geaardheid, ook al had u het hem nog niet verteld. U had wekelijks discussies met hem dewelke soms ontaarde in fysiek geweld. Toen u 17 of 18 was, kwam uw broer erachter dat uw vriendengroep bestond uit homoseksuelen, transgenders en transseksuelen. Hij vroeg u op de man af of u homoseksueel was, hetgeen u bevestigde. Hij lichtte prompt uw hele familie in, dewelke uw geaardheid als een schande zagen en mits een duiveluitdrijving hoopte u te veranderen. In 2017, na een nieuwe fysieke aanval van uw broer, besloot u op eigen benen te gaan staan. Beschaamd omwille van wat u overkomen was en uit vrees dat u uw situatie erger zou maken, deed u geen aangifte van de fysieke aanvallen die u te verwerken kreeg. Na een kort verblijf bij een vriendin, ging u alleen wonen in Goiânia. Omdat u zich niet veilig voelde in Brazilië en u de vooroordelen en het geweld beu was, besloot u het land te verlaten. Van zodra u voldoende financiële middelen had, boekte u uw reis. In april 2018 stapte u op het vliegtuig richting Europa. Na een transit in Lissabon en in Parijs, kwam u op 9 april 2018 in Brussel terecht. Hoewel u wist dat u niet ging terugkeren naar Brazilië, diende u geen verzoek om internationale bescherming. Pas toen u begin 2019 in het ziekenhuis lag met een nierinfectie en u via een sociaal assistente te horen kreeg wat uw opties waren, besloot u uw beschermingsnood kenbaar te maken. Op 3 juni 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

U vreest bij een eventuele terugkeer naar Brazilië het slachtoffer te worden van discriminatie en onderdrukking omwille van uw geaardheid. U vreest hierbij de positie van uw broer, die als federaal politieagent veel contacten heeft en werpt op dat het geweld tegen homoseksuelen onder de huidige regering van Jair Bolsonaro, sterk is toegenomen met soms moorden tot gevolg.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort (d.d. 26/12/2018, afgegeven door de Braziliaanse ambassade te Brussel), uw geboorteakte, uw vliegtuigtickets, uw identiteitskaart, een filmpje waarop uw broer te zien is op een schiettraining en een foto waarop uw broer te zien is met een vuurwapen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de vreemdelingenwet.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart de Braziliaanse nationaliteit te hebben en vervolging te vrezen omwille van uw homoseksuele geaardheid (notities persoonlijk onderhoud CGVS, 19/07/2021, p.9). Het CGVS trekt uw seksuele geaardheid niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Brazilië op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt weliswaar dat president Bolsonaro, naar wie u zelf verwijst (CGVS p. 9, 12), zich schuldig maakt aan een homofob discours en

er in de Braziliaanse maatschappij sprake is van discriminatie en geweldplegingen ten aanzien van homoseksuelen, zoals u en uw advocaat zelf ook aanhalen (CGVS p. 9, 13).

Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter ook dat het homohuwelijk in 2013 gelegaliseerd werd en dat – in tegenstelling tot wat u beweert (CGVS p. 10, 11, 12, 13) – ten gevolge van een beslissing van het Braziliaanse Hooggerechtshof in juni 2019 discriminatie op basis van seksuele oriëntatie strafbaar werd. Ook zijn er congresleden die openlijk homoseksueel zijn. Bovendien wordt, in tegenstelling tot uw bewering (CGVS p. 6, 9, 10, 13), nergens in de geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele publieke, gerechtelijke en/of politieke vervolging van homoseksuelen omwille van hun seksuele geaardheid.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere homoseksueel in Brazilië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Bij terugkeer naar Brazilië vreest u omwille van uw geaardheid fysieke en verbale agressie van uw broer, negatieve reacties van uw familie en derden en discriminatie te moeten ondergaan (CGVS, p.9). Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen:

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw houding niet in overeenstemming is met of niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U kwam immers al op 9 april 2018 aan in België terwijl u pas op 3 juni 2019, ruim een jaar later, om internationale bescherming verzocht. Uw verklaring voor deze afwachtende attitude, - uw onwetendheid over deze mogelijkheid (CGVS p. 7) – kan niet weerhouden worden als afdoende verklaring. Temeer omdat u na het verkrijgen van de nodige informatie nog vier maanden wachtte vooraleer u uw beschermingsnood kenbaar maakte (CGVS p. 7). Dat u moest wachten tot u een advocaat had (CGVS p. 7), kan evenmin uw nalatigheid verschonen. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, quod non in casu. Uw houding kan dan ook niet in overeenstemming gebracht worden met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts is het bevreemdend dat u tijdens uw interview bij de DVZ met geen woord spreekt over de verbale en fysieke aanvallen die u van uw broer te verwerken kreeg (vragenlijst CGVS, 30/07/2019, vraag 5). Dat het interview slechts dertig tot veertig minuten duurde (CGVS p. 12), neemt niet weg dat u wel degelijk uw broer had kunnen aanmerken als actor van vervolging (CGVS p. 13). Voorgaande betreft immers een essentieel element in uw vermeende vrees voor vervolging. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook te allen tijde verwacht worden dat hij de instanties aan wie hij bescherming vraagt, volledig inlicht over zijn motieven en de gebeurtenissen die voorafgingen in zijn land van herkomst. De vaststelling dat u dit niet deed, zet dan ook ernstige vraagtekens bij uw verklaringen.

Vervolgens wordt het geloof in de gebeurtenissen waarop u uw vrees voor uw broer steunt onderuitgehaald doordat uw reactie op die gebeurtenissen niet kunnen overtuigen. U geeft immers zelf aan dat de laatste aanval die u te verwerken kreeg, vanwege uw broer, dateert van 2017 (CGVS p. 11), hoewel u nog tot april 2018 in Goiânia bleef (CGVS p. 12, 13). Dat dit makkelijker was voor u valt moeilijk te rijmen met het hebben van een vrees voor vervolging (CGVS p. 13). Indien u daadwerkelijk een vrees voor vervolging zoals bedoeld onder de Conventie van Genève koesterde, mag er van u verwacht worden dat u zichzelf zo snel mogelijk in veiligheid zou brengen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u gewoon doorging met uw leven in Goiânia, hoewel uw broer daar woonde en u aldaar uw problemen zou gehad hebben (CGVS p. 4, 10, 11, 12). Voorgaande is ten minste bevreemdend te noemen in de geest van uw vermeende vrees. Bovendien mag er van u verwacht worden dat wanneer u het slachtoffer werd van geweld, u beroep zou doen op de aanwezige instanties en beroep doet op de beschermingsmogelijkheden die voorhanden zijn in Brazilië. U deed dit echter niet omdat uw broer uw

klacht zou vernemen en het uw situatie erger zou maken en de agenten u zouden uitlachen omdat ze enkel optreden als er iets ernstigs gebeurt (CGVS p. 11, 12). Hoewel er begrip voor uw denkwijze kan opgebracht worden, weerlegt uw uitleg niet de vaststelling dat uw gebrek aan initiatief om uw tegen uw broer te beschermen het gebrek aan ernst van de gebeurtenissen waaraan u uw vrees voor uw broer ontleent bloot legt.

Hoe dan ook, dient er vastgesteld te worden dat u indien u toch geconfronteerd zou worden met gewelddadig gedrag van uw broer u wel degelijk beroep kan doen op de beschermingsinstanties in Brazilië. U verwijst hierbij dat er geen wet is in Brazilië die homoseksuelen beschermt en iedereen zijn zin doet (CGVS p. 10, 12), hetgeen reeds bovenaan ontkracht werd. Dat er geen klacht kan ingediend kan worden omdat men u zou uitlachen, kan evenmin gevolgd worden (CGVS p. 10). Hoewel u voorgaande louter baseert op geruchten die u hoorde en op geen enkele manier aantoont (CGVS p. 11, 12), verklaart u zelf dat er verklaringen worden afgenomen en stappen worden gevolgd (CGVS p. 12). Hierbij dient erop gewezen te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat. Er kan dan ook van een verzoeker verwacht worden dat vooraleer u beroep doet op internationale, u alle beschermingsmogelijkheden in uw land van herkomst uitput. U deed dit echter niet (CGVS p. 12). In tegenstelling tot uw bewering en gelet op bovenstaande antidiscriminatielwet, kan er dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat hier in de toekomst beroep op kunt doen (CGVS p. 12). U brengt geen enkel concreet element aan waaruit het tegendeel mag blijken.

Daarnaast wijst u eveneens op de afwijzende houding van uw andere familieleden en van derden. Waar uw familieleden u religieus trachtten te inspireren legt u uit dat derden omwille van uw geaardheid u uitlachten, u op school gepest werd en een collega een steen naar u gooide toen u geprikkeld reageerde op zijn lacherige houding. Uit deze voorvallen kan evenwel niet afgeleid worden dat u nood heeft aan internationale bescherming. Hoewel er zeker begrepen kan worden dat u de afwijzende houding van uw familie, waardoor ze u verplichtte naar de kerk te gaan toen u nog bij haar woonde, en de geamuseerdheid van derden als vervelend en pijnlijk ervaarde zijn deze gebeurtenissen op zich onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen beschouwen als vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet (CGVS, p.5,6,10,11). De pesterijen die u als kind te verduren kreeg kunnen, gezien ze dateren van 2010 en 2013, evenmin gezien worden als een als een daadwerkelijke indicatie dat u bij terugkeer naar Brazilië in die mate gediscrimineerd zou worden dat u reële schade zou lopen (CGVS, p.10,11). Tenslotte dient het incident met uw collega beschouwd te worden als een eenmalig betreurenswaardig voorval dat op zich onvoldoende is om een toekomstgerichte vrees of toekomstgericht reëel risico uit te putten.

Hoewel het CGVS aanneemt dat u in het verleden negatieve reacties ontving omwille van uw geaardheid kan er uit uw verklaringen allerminst opgemaakt worden dat u in die mate het doelwit van pesterijen, gewelddaden of discriminatie dat u bij terugkeer naar Brazilië een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Bovenstaande appreciatie wordt bevestigd door de vaststelling dat u tot vlak voor uw vertrek uit Brazilië een normaal leven leidde. U woonde alleen en slaagde erin door zelf aan de slag te gaan om in uw levensonderhoud te voorzien (CGVS, p.5,6). Uw sociaal netwerk bestond onder andere uit andere leden van de LGTBI-gemeenschap (CGVS, p.5,10). Hierbij aansluitend moet er aangekaart worden dat er aan uw voorstelling van uw socioeconomische situatie bij terugkeer naar Brazilië geen geloof kan worden gehecht. Uit niets in uw administratief dossier blijkt immers dat u er niet in zou slagen om werk te vinden in Brazilië (CGVS p. 13), waardoor niet blijkt dat u geen zelfstandig leven zou kunnen opbouwen bij een terugkeer naar uw land van herkomst. U bent immers een jonge zelfstandige man die in het verleden zelfstandig woonde en aan het werk was en wanneer nodig de weg naar de sociale voorzieningen van de Braziliaanse autoriteiten kon vinden (CGVS p. 5, 7). Overigens kon u rekenen op financiële hulp van uw grootmoeder, met wie u tot op vandaag contact heeft (CGVS p. 3, 4). U brengt dan ook geen enkel concreet element aan dat erop kan wijzen dat u bij een terugkeer naar Brazilië moeilijkheden in dit kader zult ondervinden, evenmin is er enige indicatie voorhanden die het tegendeel aantoont.

Aldus bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat omwille van uw geaardheid.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw paspoort, identiteitskaart en geboorteakte kunnen slechts uw identiteit en nationaliteit bevestigen, hetgeen niet ter discussie staat. Uw vliegtuigtickets bevestigen het tijdstip van uw reis naar België maar hebben verder geen betrekking op de door u verklaarde vrees voor vervolging.

De foto en het filmpje die u neerlegt missen zowel bewijskracht als –waarde. Uit deze stukken die een man met een wapen tonen kan echter niet opgemaakt worden dat het hier om uw broer gaat. U legt immers geen enkel document neer waaruit enerzijds mag blijken dat u een broer heeft, en anderzijds mag blijken dat de man die te zien is in deze stukken ook effectief uw broer is. Hoe dan ook zelfs indien er aangenomen kan worden dat deze man uw broer is, quod non, dan nog kunnen deze stukken allerminst uw vrees voor uw broer aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enige middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze is gemotiveerd en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert *an sich* niet dat de bestreden beslissing is behept met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.4. Verzoeker verklaart bij terugkeer naar Brazilië vervolging te vrezen omwille van zijn seksuele geaardheid. Verzoekers homoseksuele geaardheid wordt niet in twijfel getrokken.

Evenwel, de Raad benadrukt, in navolging van de commissaris-generaal, dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Brazilië niet voldoende is om te worden erkend als vluchteling.

Uit beschikbare objectieve landeninformatie, voorgelegd door beide partijen, blijkt vooreerst dat het homohuwelijk in 2013 gelegaliseerd werd en dat ten gevolge van een beslissing van het Braziliaanse Hooggerechtshof in juni 2019 discriminatie op basis van seksuele oriëntatie strafbaar werd. Ook zijn er congresleden die openlijk homoseksueel zijn en wordt nergens in de geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele publieke, gerechtelijke en/of politieke vervolging van homoseksuelen omwille van hun seksuele geaardheid.

Dit neemt niet weg dat er in de Braziliaanse samenleving sprake is van homofobie, discriminatie en geweld tegen homoseksuelen, en dat zelfs president Bolsonaro zich schuldig maakt aan een homofoob discours. Evenwel kan hieruit niet worden afgeleid dat het homofoob geweld en de discriminatie in Brazilië systematisch zijn, noch dat elke homoseksueel aldaar omwille van zijn of haar seksuele geaardheid vervolging riskeert.

Uit het voorgaande kan worden besloten dat een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk blijft. De verzoeker moet daarbij op basis van zijn individuele omstandigheden een gegronde vrees aannemelijk maken.

Door bepaalde bevindingen van de informatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd, te benadrukken, doet verzoeker geen afbreuk aan voorgaande bevindingen. Ook het gegeven dat deze bevindingen worden bevestigd door de verschillende artikelen waaruit verzoeker in voorliggend verzoekschrift citeert, doet niets af aan de pertinente overweging dat hieruit niet blijkt dat het enkele feit homoseksueel te zijn in Brazilië op zich niet volstaat om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van de betrokkene. Verzoeker dient dan ook *in concreto* aan te tonen dat hij persoonlijk het risico loopt om in Brazilië te worden bedreigd of vervolgd omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

2.5. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Bij terugkeer naar Brazilië vreest u omwille van uw geaardheid fysieke en verbale agressie van uw broer, negatieve reacties van uw familie en derden en discriminatie te moeten ondergaan (CGVS, p.9). Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen:

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw houding niet in overeenstemming is met of niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U kwam immers al op 9 april 2018 aan in België terwijl u pas op 3 juni 2019, ruim een jaar later, om internationale bescherming verzocht. Uw verklaring voor deze afwachtende attitude, - uw onwetendheid over deze mogelijkheid (CGVS p. 7) – kan niet weerhouden worden als afdoende verklaring. Temeer omdat u na het verkrijgen van de nodige informatie nog vier maanden wachtte vooraleer u uw beschermingsnood kenbaar maakte (CGVS p. 7). Dat u moest wachten tot u een advocaat had (CGVS p. 7), kan evenmin uw nalatigheid verschonen. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, quod non in casu. Uw houding kan dan ook niet in overeenstemming gebracht worden met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts is het bevreemdend dat u tijdens uw interview bij de DVZ met geen woord spreekt over de verbale en fysieke aanvallen die u van uw broer te verwerken kreeg (vragenlijst CGVS, 30/07/2019, vraag 5). Dat het interview slechts dertig tot veertig minuten duurde (CGVS p. 12), neemt niet weg dat u wel degelijk uw broer had kunnen aanmerken als actor van vervolging (CGVS p. 13). Voorgaande betreft immers een essentieel element in uw vermeende vrees voor vervolging. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook te allen tijde verwacht worden dat hij de instanties aan wie hij bescherming vraagt, volledig inlicht over zijn motieven en de gebeurtenissen die voorafgingen in zijn land van herkomst. De vaststelling dat u dit niet deed, zet dan ook ernstige vraagtekens bij uw verklaringen.

Vervolgens wordt het geloof in de gebeurtenissen waarop u uw vrees voor uw broer steunt onderuitgehaald doordat uw reactie op die gebeurtenissen niet kunnen overtuigen. U geeft immers zelf aan dat de laatste aanval die u te verwerken kreeg, vanwege uw broer, dateert van 2017 (CGVS p. 11), hoewel u nog tot april 2018 in Goiânia bleef (CGVS p. 12, 13). Dat dit makkelijker was voor u valt moeilijk te rijmen met het hebben van een vrees voor vervolging (CGVS p. 13). Indien u daadwerkelijk een vrees voor vervolging zoals bedoeld onder de Conventie van Genève koesterde, mag er van u verwacht worden dat u zichzelf zo snel mogelijk in veiligheid zou brengen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u gewoon doorging met uw leven in Goiânia, hoewel uw broer daar woonde en u aldaar uw problemen zou gehad hebben (CGVS p. 4, 10, 11, 12). Voorgaande is ten minste bevreemdend te noemen in de geest van uw vermeende vrees. Bovendien mag er van u verwacht worden dat wanneer u het slachtoffer werd van geweld, u beroep zou doen op de aanwezige instanties en beroep doet op de beschermingsmogelijkheden die voorhanden zijn in Brazilië. U deed dit echter niet omdat uw broer uw klacht zou vernemen en het uw situatie erger zou maken en de agenten u zouden uitlachen omdat ze enkel optreden als er iets ernstigs gebeurt (CGVS p. 11, 12). Hoewel er begrip voor uw denkwijze kan opgebracht worden, weerlegt uw uitleg niet de vaststelling dat uw gebrek aan initiatief om uw tegen uw broer te beschermen het gebrek aan ernst van de gebeurtenissen waaraan u uw vrees voor uw broer ontleent bloot legt.

Hoe dan ook, dient er vastgesteld te worden dat u indien u toch geconfronteerd zou worden met gewelddadig gedrag van uw broer u wel degelijk beroep kan doen op de beschermingsinstanties in Brazilië. U verwijst hierbij dat er geen wet is in Brazilië die homoseksuelen beschermd en iedereen zijn zin doet (CGVS p. 10, 12), hetgeen reeds bovenaan ontkracht werd. Dat er geen klacht kan ingediend kan worden omdat men u zou uitlachen, kan evenmin gevolgd worden (CGVS p. 10). Hoewel u

voorgaande louter baseert op geruchten die u hoorde en op geen enkele manier aan toont (CGVS p. 11, 12), verklaart u zelf dat er verklaringen worden afgenomen en stappen worden gevolgd (CGVS p. 12). Hierbij dient erop gewezen te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat. Er kan dan ook van een verzoeker verwacht worden dat vooraleer u beroep doet op internationale, u alle beschermingsmogelijkheden in uw land van herkomst uitput. U deed dit echter niet (CGVS p. 12). In tegenstelling tot uw bewering en gelet op bovenstaande antidiscriminatiwet, kan er dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat hier in de toekomst beroep op kunt doen (CGVS p. 12). U brengt geen enkel concreet element aan waaruit het tegendeel mag blijken.

Daarnaast wijst u eveneens op de afwijzende houding van uw andere familieleden en van derden. Waar uw familieleden u religieus trachtten te inspireren legt u uit dat derden omwille van uw geaardheid u uitlachten, u op school gepest werd en een collega een steen naar u gooide toen u geprikkeld reageerde op zijn lacherige houding. Uit deze voorvallen kan evenwel niet afgeleid worden dat u nood heeft aan internationale bescherming. Hoewel er zeker begrepen kan worden dat u de afwijzende houding van uw familie, waardoor ze u verplichtte naar de kerk te gaan toen u nog bij haar woonde, en de geamuseerdheid van derden als vervelend en pijnlijk ervaarde zijn deze gebeurtenissen op zich onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen beschouwen als vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet (CGVS, p.5,6,10,11). De pesterijen die u als kind te verduren kreeg kunnen, gezien ze dateren van 2010 en 2013, evenmin gezien worden als een als een daadwerkelijke indicatie dat u bij terugkeer naar Brazilië in die mate gediscrimineerd zou worden dat u reële schade zou lopen (CGVS, p.10,11). Tenslotte dient het incident met uw collega beschouwd te worden als een eenmalig betreurenswaardig voorval dat op zich onvoldoende is om een toekomstgerichte vrees of toekomstgericht reëel risico uit te putten.

Hoewel het CGVS aanneemt dat u in het verleden negatieve reacties ontving omwille van uw geaardheid kan er uit uw verklaringen allerminst opgemaakt worden dat u in die mate het doelwit van pesterijen, gewelddaden of discriminatie dat u bij terugkeer naar Brazilië een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Bovenstaande appreciatie wordt bevestigd door de vaststelling dat u tot vlak voor uw vertrek uit Brazilië een normaal leven leidde. U woonde alleen en slaagde erin door zelf aan de slag te gaan om in uw levensonderhoud te voorzien (CGVS, p.5,6). Uw sociaal netwerk bestond onder andere uit andere leden van de LGBTI-gemeenschap (CGVS, p.5,10). Hierbij aansluitend moet er aangekaart worden dat er aan uw voorstelling van uw socioeconomische situatie bij terugkeer naar Brazilië geen geloof kan worden gehecht. Uit niets in uw administratief dossier blijkt immers dat u er niet in zou slagen om werk te vinden in Brazilië (CGVS p. 13), waardoor niet blijkt dat u geen zelfstandig leven zou kunnen opbouwen bij een terugkeer naar uw land van herkomst. U bent immers een jonge zelfstandige man die in het verleden zelfstandig woonde en aan het werk was en wanneer nodig de weg naar de sociale voorzieningen van de Braziliaanse autoriteiten kon vinden (CGVS p. 5, 7). Overigens kon u rekenen op financiële hulp van uw grootmoeder, met wie u tot op vandaag contact heeft (CGVS p. 3, 4). U brengt dan ook geen enkel concreet element aan dat erop kan wijzen dat u bij een terugkeer naar Brazilië moeilijkheden in dit kader zult ondervinden, evenmin is er enige indicatie voorhanden die het tegendeel aan toont.

Aldus bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat omwille van uw geaardheid.

(...)

De door u neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw paspoort, identiteitskaart en geboorteakte kunnen slechts uw identiteit en nationaliteit bevestigen, hetgeen niet ter discussie staat. Uw vliegtuigtickets bevestigen het tijdsstip van uw reis naar België maar hebben verder geen betrekking op de door u verklaarde vrees voor vervolging.

De foto en het filmpje die u neerlegt missen zowel bewijskracht als –waarde. Uit deze stukken die een man met een wapen tonen kan echter niet opgemaakt worden dat het hier om uw broer gaat. U legt immers geen enkel document neer waaruit enerzijds mag blijken dat u een broer heeft, en anderzijds mag blijken dat de man die te zien is in deze stukken ook effectief uw broer is. Hoe dan ook zelfs indien

er aangenomen kan worden dat deze man uw broer is, quod non, dan nog kunnen deze stukken allerminst uw vrees voor uw broer aantonen.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die betrekking hebben op de kern van zijn relaas, pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonde dat de motivering in de bestreden beslissing onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken van bepaalde bevindingen van de commissaris-generaal. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Verzoeker wijst op het gegeven dat hij niet op de hoogte was van een instantie om internationale bescherming aan te vragen en er pas in kennis van werd gesteld toen hij in het ziekenhuis belandde. Deze argumenten volstaan niet om het laattijdig karakter van zijn verzoek om internationale bescherming te verschonen of te verklaren. Niettegenstaande verzoeker reeds op 9 april 2018 in België aankwam, verzocht hij pas op 3 juni 2019 om internationale bescherming. Bovendien werd vastgesteld dat verzoeker na het verkrijgen van de nodige informatie nog vier maanden wachtte vooraleer zijn beschermingsnood kenbaar maakte (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7).

Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om zijn verzoek om internationale bescherming in te dienen en dit onafdoende weet te verschonen, is een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de ernst en geloofwaardigheid van de door hem geschetste problemen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat verzoekers asielaanvraag niet om redenen van overmacht laattijdig werd ingediend, doch dat het eerder een eigen keuze van verzoeker betrof, die hij niet op afdoende wijze weet te vergoelijken.

De Raad stelt voorts vast dat verzoeker tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord spreekt over de verbale en fysieke aanvallen die hij van zijn broer te verwerken kreeg (Vragenlijst, vraag 3.5). Er kan niet worden ingezien om welke reden verzoeker een dergelijk essentieel element niet heeft vermeld. Immers, van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de asielprocedure, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element in zijn asielrelaas zou vermelden. Het feit dat verzoeker het element waarop hij thans zijn verzoek om bescherming steunt niet bij aanvang van de procedure vermeldt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Verzoeker voert tevens aan dat hij in Goiânia bleef omdat hij geen geld had, maar bij vrienden verbleef, geen contact legde met zijn broer en als het ware ondergedoken leefde. Indien verzoeker daadwerkelijk een vrees voor vervolging zoals bedoeld onder de Conventie van Genève koesterde, mag er van hem verwacht worden dat hij zichzelf zo snel mogelijk in veiligheid zou brengen. Uit verzoekers verklaringen blijkt echter dat hij gewoon doorging met zijn leven in Goiânia, daar woonde en werkte, hoewel zijn broer daar woonde en hij aldaar zijn problemen zou gehad hebben en hij als enige voorzorgsmaatregel afstand hield van zijn broer (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, 10, 11, 12). Uit verzoekers verklaringen kan overigens niet worden afgeleid dat hij gedurende al die tijd een ondergedoken bestaan kende. Verzoeker verklaarde overigens dat hij al die tijd in Goiânia bleef omdat dit “makkelijker” was voor hem (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13).

Bovendien mag er verwacht worden dat wanneer hij het slachtoffer werd van geweld, hij beroep zou doen op de aanwezige instanties en beroep doet op de beschermingsmogelijkheden die voorhanden zijn in Brazilië.

Gelet op het feit dat verzoeker de problemen die hij kende met zijn broer op de Dienst Vreemdelingenzaken niet vermeldde, hij ondanks de aanwezigheid van zijn broer in Goiânia daar bleef wonen en werken en hij geen beroep deed op de aanwezige instanties teneinde hem tegen zijn broer te beschermen, kan er geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker beweerde concrete problemen met zijn broer. Met het argument dat hij geen klacht indiende tegen zijn broer omdat de politieagenten hem niet serieus zouden nemen aangezien zijn broer politieagent is en sterke banden heeft met zijn collega's, kan hij de voorgaande vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen. Het is bovendien het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielaanvraag.

Het verwijzen naar algemene informatie omtrent discriminatie, geweld en onderdrukking in Brazilië volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Waar verzoeker aangeeft dat hij zijn geaardheid niet openlijk kan beleven in Brazilië blijkt uit wat voorafgaat niet dat verzoeker zijn seksuele geaardheid in Brazilië volledig verborgen hield. Verzoeker had ook relaties en kwam in contact met gelijkgezinden. De problemen met familie en derden die hij stelt te hebben ondervonden en te zullen ondervinden omwille van zijn geaardheid maakt hij niet concreet aannemelijk. Verzoeker toont bijgevolg niet *in concreto* aan dat hij bij een terugkeer naar El Salvador zijn homoseksualiteit volledig zal moeten verbergen of zich terughoudend moet opstellen in de uiting van zijn geaardheid of dat hij actueel reeds vervolgd werd bij het uiten van zijn seksuele geaardheid.

Verzoeker haalt doorheen zijn relaas geen enkel voldoende en actueel en zwaarwegend persoonlijk incident aan waaruit zou blijken dat hij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. De Raad merkt op dat nergens uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker in Brazilië ooit werd gearresteerd, of hem de toegang tot werk, voedsel of gezondheidszorg is onzegd omwille van zijn seksuele geaardheid. Gelet op de voorgaande vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van de beweerde problemen met zijn broer, maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat hij verstoten werd door zijn familie omwille van zijn geaardheid. Overigens kon verzoeker rekenen op financiële hulp van zijn grootmoeder, met wie hij tot op vandaag contact heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, 4).

Waar het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging impliceert, is een feitelijke en individuele beoordeling vereist rekening houdende met alle concrete omstandigheden eigen aan de zaak en de persoon van de verzoeker. Een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie over de situatie van homoseksuelen in Brazilië volstaat op zich niet om een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen.

Alles samen genomen, maakt verzoeker bijgevolg niet *in concreto* aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar Brazilië zal terechtkomen in een toestand die kan worden gelijkgeschakeld met vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Het geheel aan documenten en verzoekers verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de beschikbare landeninformatie over de situatie van homoseksuelen in Brazilië, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker doorheen zijn verklaringen een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging omwille van zijn geaardheid niet concreet aannemelijk maakt.

Het geheel van de vaststellingen volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet omwille van zijn seksuele geaardheid in aanmerking worden genomen.

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Brazilië.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij bij terugkeer naar Brazilië persoonlijk en actueel het risico loopt om te worden vervolgd of bedreigd omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal desbetreffend als volgt: "Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechterlijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen bijbrengt die voormelde vaststelling in een ander daglicht stellen.

In hoofde van verzoeker kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF